

Pe coastele Calabriei

Vasile Alecsandri

Pe coastele Calabriei vaporul înaintează
În unda luminoasă ce noaptea fosforează;
El taie-o brazdă lungă pe-al mării plai senin.
Și luna, vas de aur, plutește-n ceruri lin.
În dreapta, pe-ntuneric, se înalță-un negru munte,
Vulcanul bătrân Etna cu lava stinsă-n frunte;
Sehastru ce cunoaște al globului mister.
El pare că din sânu-i azvârle stelele-n cer.
În stânga e Carybda sălbatică, stâncie,
Din zare se întinde o punte argintie,
Pe care se îndreaptă vaporul legănat,
Ce calcă orizonul cu stele semănat.
Dorm valurile mării sub atmosfera caldă,
În baie azurie Sicilia se scaldă;
Și-n umbră călătorul, ținând ochii spre mal,
Aspiră-al Siracuzei parfum oriental.